

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۰/۱۱

ژباړن : سيلانی

د پروفیسور لطیف ناظمي پر « زبان گهربار ما فارسی/پارسی است »، د رفعت حسین او دوکتور خالدی نقد

پرون مې یو دوست یوه لیکنه راته رالېږلې وه، چې په هغه کې یې یوه متن کاپي کړی و، په کاپي شوي متن کې لیکل شوي و:

فرهنگ و اندیشه

<زبان گهربار ما فارسی/پارسی است>

دا څېړنيزه او ارزښتناکه لیکنه د ښاغلي پروفیسور لطیف ناظمي په غښتلي قلم لیکل شوې ده. ښاغلی ناظمي د فارسي ادبیاتو استاد دی. دی په دې برخه کې دوه دکتوراوې (P.H.D) لري او د نړیوالو جایزو کتونکی هم دی. نوموړی د لیکوال ترڅنګ د فارسي ژبې نوموتی شاعر هم دی. «

زه غواړم د ناظمي صاحب د یادې شایعې په هکله درنو دوستانو ته کره معلومات وړاندې کړم. زه د « افغانستان سرزمین خورشید » لیکونکی، مجبور یم چې د ناظمي د کاذبو ادعاوو په هکله داسې ولیکم:

هغه ۳۰ کاله وړاندې په کابل کې پوهنملي علمي رتبه درلوده، نو پوهاند نه دی. وروسته له هغه د آلمان هېواد ته مهاجر شو او دلته د کوم پوهنتون دایمي علمي غړی نه دی پاتې شوی. همدارنګه په جرمني کې له پناهندګۍ وروسته ده کومه عملي مقاله او اثر چې د اکدمیکو معیارونو سره برابره وي نه ده خپره کړې. ښاغلی ناظمي په هېڅ صورت د دوو دکتوراوو (P.H.D) درلودونکی او همدارنګه د نړیوالو جایزو کتونکی نه دی. په پای کې باید ووايم چې هغه د فارسي ژبې نوموتی یا لوی لیکوال هم نه دی.

(رفعت حسینی)

د پروفیسور لطیف ناظمي پر « زبان گهربار ما فارسی/پارسی است »، د دوکتور خالدی نقد.

د «فرهنگ و اندیشه» په پاڼه کې د پروفیسور لطیف ناظمي، چې د فارسي ادبیاتو استاد دی، یو لیکنه د «گهربار ما فارسی/پارسی است» تر سرلیک لاندې خپره شوې ده.

هغه څه چې ښاغلي لطیف ناظمي لیکلي ورسره ستونزه نه لرم او ورسره موافق یم. هغه دا چې د دري، فارسي او تاجیکي ژبو ریښې یوه گڼم. په ځانګړې توګه د دوکتور محمود افشار یزدی له دې نظر سره ډېر موافق یم چې لیکي:

«دري ژبه مخکې له دې چې ایران پورې وتړل شي، دا ژبه د افغانستان او تاجیکستان ژبه وه. ځکه ددې ژبې پیدایښت او پایښت په پخواني خراسان، ماوراءالنهر (بخارا و سمرقند)، بلخ او غزني کې شوی دی.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

رودکي، عنصري، فردوسي، فرخي او داسې ډېر غښتلي لیکوالان او شاعران په خراسان کې زېږېدلي او ستر شوي دي. سعدي، حافظ او دې ورته نور شاعران څو پېړۍ را پيدا شوي.»

مگر د ناظمي له وروستۍ جملو سره موافق نه يم، چې ليکي: «زموږ ژبه فارسي يا پارسي ده...» ناظمي له علمي استدلال پرته په خپلو ليکنوکې د «دري» کلمه غورځوي. ناظميد هرات ولايت دی. هغه سيمه چې د تيموريانو په وخت کې د خراسان پلازمېنه وه.

د عربو مؤرخينو په ليکنو کې، د عربو له خوا د خراسان د نيولو پر مهال د خراسان د وگړو ژبه په وضاحت سره دري ياده شوې ده. دا چې ښاغلی ناظميولې د دري ژبې پر ځای خپله ژبه فارسي گڼي، کېدای شي لامل يې داوي چې ايراني ملگري يې خفه نشي.

د فارسي ايراني په ټولو معتبر وېبپانگو (دهخدا، معين، حبيم) کې د دري ژبې په پېژندنه کې راغلي دي، چې دري ژبه د پخواني خراسان او ماوراءالنهر د وگړو ژبه وه. ساسانيان؛ چې د عراق عجم (اوسني ايران اوسېدونکي) همدا دري ژبه له اسلام وروسته د پهلوي ژبې پر ځای د خپلې ژبې په توگه ومنله او د ايران نني مروجه ژبه (فارسي) له هماغې پخوانۍ دري ژبې څخه لاسته راغلي.

هغه څه چې ناظمي په هکله وضاحت نه ورکوي، هغه دادی چې ولې دري ژبې ته فارسي يا پارسي وايي. دا په داسې حال کې ده چې پخپله ناظميدمني چې: «دا ژبه له فارس يا پارس سره هېڅ اړيکه نه لري.»

که چېرې دا منو چې د دري ژبې د زېږېدو ځای پخوانی خراسان، ماوراءالنهر (بخارا و سمرقند)، بلخ او غزني دی. همدارنکه هم مهاله او موازي د ايرانيانو له ژبې (پهلوي) سره مروجه شوې ده، نو پر همدې بنسټ منطقاً دا نشي کېدای چې «فارسي/پارسي» ژبه دې د عراق عجم د جنوب لويديځو وگړو ژبه وي. د دري پر ځای د فارسي کلمې مروجېدل هغه وخت تر سره شول، کله چې دري ژبه په عراق عجم کې خپره شوه او ريښه يې د پارتي اشکانيانو دور ته د پارتي/پارتي کلمې پورې رسېږي.

پای